

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 ianuarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Fălești din 27 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Corolenco Vadim Vasili, născut la 09 septembrie 1968, originar și domiciliat în or.Fălești, str.Iași 11, ap.8.

Termenul examinării cauzei:

1.Prima instanță: 24.02.2015 - 27.04.2015,

2.Instanța de apel: 21.05.2015 - 23.09.2015,

3.Instanța de recurs: 01.12.2015 - 20.01.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Fălești din 27 aprilie 2015, Corolenco Vadim a fost condamnat în baza art.264 alin.(5) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către Donic Maria a fost respinsă.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Corolenco Vadim, la 19 decembrie 2013, aproximativ la ora 07.45, conducînd automobilul de serviciu de model „Dacia Logan”, cu n/î BLDP 290, prestînd servicii în regim taxi, deplasînd-se pe traseul național R-16 Sculeni- Fălești -Bălți, din or.Fălești în direcția mun.Bălți, avînd în calitate de pasageri pe bancheta din față pe Donic Vasili, iar pe bancheta din spate pe Cneazeva Tatiana și Marciuc Natalia, fără a ține cont de faptul că suprafața carosabilă era acoperită cu polei, iar vizibilitatea era redusă din cauza ceții, nu a adaptat viteza de deplasare la condițiile și situația rutieră dată, continuînd deplasarea pe această porțiune de traseu cu o viteză sporită în raport cu situația rutieră descrisă, prin ce a încălcat prevederile art.45 alin.1, alin.2 din Regulamentul circulației rutiere care indică „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ținînd permanent seama de situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, drept consecință a pierdut controlul asupra conducerii

mijlocului de transport pe această porțiune de drum și a derapat, ieșind pe banda destinată deplasării în sens opus a aceleiași traseu, contrar prevederilor art.51 lit.c) din Regulamentul circulației rutiere, lovindu-se frontal în camionul de model „MAN TGL 10.180”, cu n/î CPB 830, care se deplasa regulamentar din sens opus spre direcția or.Fălești. În rezultat, pasagerii Donic Vasili și Cneazeva Tatiana au decedat pe loc, iar Marciuc Natalia și însăși Corolenco Vadim s-au ales cu vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Corolenco în baza art.264 alin.(5) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani, argumentînd că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blîndă și nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului și prevenirea de săvîrșirea de noi infracțiuni; instanța incorect a aplicat în privința inculpatului dispozițiile art.90 Cod penal, fără a ține cont de prevederile art.75 Cod penal, iar circumstanțe atenuante la care a făcut instanța referire sînt insuficiente pentru neaplicarea față de inculpat a unei pedepse reale cu închisoarea, reținînd faptul că dînsul nu a recuperat prejudiciul material și moral părților vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dînd probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Corolenco Vadim în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(5) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art.7, 61, 75 Cod penal, luînd în considerație comportamentul pertinent al inculpatului, care și-a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, precum și de gravitatea infracțiunii săvîrșite, pedeapsa stabilită de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani, fiind într-un raport rezonabil cu fapta comisă și scopul sancțiunii penale.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a concluzionat că, în speță, este posibilă corectarea inculpatului fără privarea acestuia de libertate, prin suspendarea executării pedepsei numite, sancțiunea aplicată încadrîndu-se în dispozițiile legale ce instituie dreptul instanței de a suspenda condiționat executarea pedepsei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, caracterul social-periculos al acțiunilor inculpatului prin faptul comiterii infracțiunii, nu justifică privarea acestuia de libertate în condițiile expuse, iar atitudinea corespunzătoare a acestuia este asigurată de Lege prin instituirea unor condiții imperative ce urmează a fi respectate de către acesta, sub sancțiunea anulării suspendării executării sentinței, astfel încît, în speță sînt suficient asigurate condițiile pentru a determina inculpatul să nu comită alte infracțiuni.

La fel, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelantului, precum că prima instanță nu a ținut cont de obiectul infracțiunii ce constituie relațiile sociale referitoare

la securitatea circulației rutiere, la viața și sănătatea persoanei, deoarece instanța a ținut cont pe deplin de aceste circumstanțe dispunând privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, care este un termen maximal prevăzut de lege pentru această categorie de pedeapsă, fapt ce va asigura pe deplin caracterul educativ, precum și preventiv al condamnării.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; instanțele nu au ținut cont că în speță lipsesc circumstanțe care ar permite de a aplica în privința inculpatului prevederile normei sus menționate, deoarece inculpatul a încălcat grav regulile de circulație rutieră, acțiuni ce s-au soldat cu decesul a două persoane, iar a treia victimă s-a ales cu vătămări corporale grave; instanța nu a luat în considerație că inculpatul nu a restituit integral prejudiciul cauzat succesorilor părților vătămate și părții vătămate N.Marciuc, ceea ce demonstrează atitudinea iresponsabilă a acestuia față de consecințele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori când instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică hotărârile instanțelor numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui V.Corolenco pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa și greșit au aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanctiunea art.264 alin.(5) Cod penal, în baza căruia V.Corolenco a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 6 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 5 ani.

În temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, lui V.Corolenco i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.264 alin.(5) Cod penal de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că la aplicarea pedepsei prima instanță a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului. În continuare, instanța a reținut ca circumstanțe atenuante-recunoașterea vinei și căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, care este una din imprudență, săvârșită din cauza condițiilor rutiere nefavorabile, nefiind încălcate intenționat prevederile Regulamentului circulației rutiere, contribuirea la acordarea ajutorului material familiilor victimelor, caracteristica pozitivă a inculpatului la locul de trai, că acesta anterior nu a fost judecat, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, este căsătorit, are la întreținere un copil minor și singur s-a ales cu vătămări corporale grave periculoase pentru viață în urma accidentului rutier.

Astfel, reținând circumstanțele atenuante indicate mai sus, instanța a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, fiind stabilită în termen de până la 7 ani.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 5 ani stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Colegiul conchide că concluzia instanțelor corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea și lipsa celor agravante. Astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului este motivată, adică cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și individualizată conform prevederilor legale.

Totodată, instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul procurorului, precum că la stabilirea pedepsei nu s-a luat în considerație faptul că pînă în prezent inculpatul nu a restituit prejudiciul cauzat succesorilor părților vătămate și părții vătămate N.Marciuc. În combaterea acestui argument, Colegiul reține că, conform materialelor cauzei, inculpatul a contribuit la acordarea ajutorului material și moral familiilor victimelor, fapt confirmat prin declarațiile succesorului părții vătămate M.Donic, care a relatat că V.Corolenco i-a acordat pentru înmormîntarea soțului suma de 20.000 lei (f.d.114, v.2), cît și prin înscrisul autentic a lui Iu.Marciuc, din care reiese că a primit de la V.Corolenco suma de 23.850 lei, ce constituie compensarea pentru tratamentul părții vătămate N.Marciuc și careva pretenții materiale față de inculpat nu are, fiind de acord și cu pedeapsa stabilită de prima instanță (f.d.88, v.2).

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui Corolenco Vadim, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată integral la 17 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu